

КАДРИ БУДОВАМ

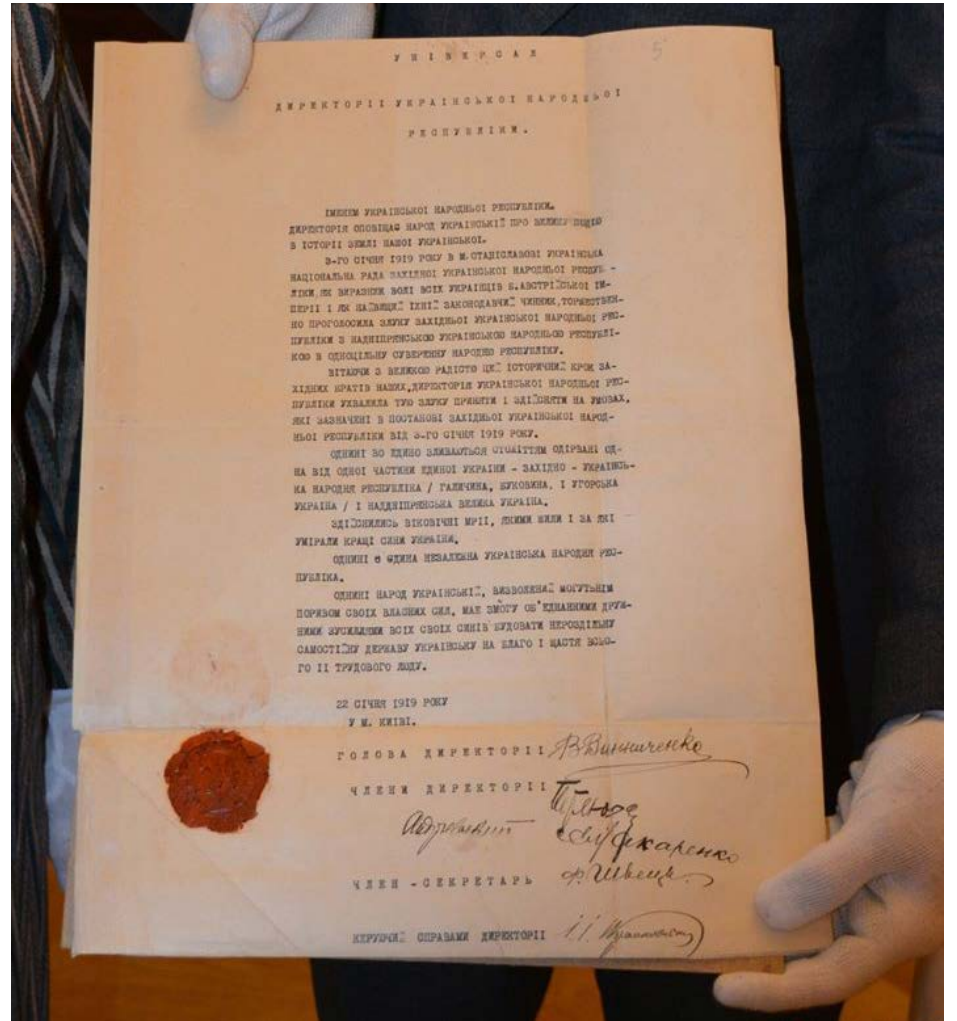
Г А З Е Т А З А С Н О В А Н А У 1 9 3 2 Р О Ц І

№2-3 (1769-1770) ЛЮТИЙ-БЕРЕЗЕНЬ 2019 РОКУ

22 січня 2019 року відзначалося 100-річчя проголошення Акта Злуки Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки в єдину незалежну державу.

Сто років тому, 22 січня 1919 року у Києві відбулася визначна подія в історії українського народу: лідери посталих на руїнах Російської і Австро-Угорської імперій – Української Народної Республіки і Західноукраїнської Народної Республіки підписали Акт Злуки, що передбачав їх об'єднання в соборну державу.

На фото: Універсал про об'єднання Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки 1919 р., який зберігся до сьогодні.

СТУДЕНТИ І АСПІРАНТИ АРХІТЕКТУРНО-ХУДОЖНЬОГО ІНСТИТУТУ НА ШЛЯХУ ДО МІЛАНУ

Всеукраїнський студентський проєкт «Архітектор-2019», організований Благодійним фондом Бориса Колеснікова, завершився. Члени експертного журі 14 лютого 2019 р. підвели підсумки конкурсу і назвали імена 30 переможців. Серед них виявилися 11 представників Одеської державної академії будівництва та архітектури: Талісса Балабан, Дмитро Бахтін, Вахтанг Єсванджия, Анастасія Іванченко, Карина Кожина, Валерія Максименко, Сергій Макуховський, Юрій Папікян, Валерія Бабій, Анастасія Глуган і Євген Дунаєвський.

Президент Благодійного фонду Борис Колесніков поздоровив кращих конкурсанти з перемогою й

одержанням сертифікатів на поїздку до Мілану, на Міжнародну архітектурно-будівельну виставку Made Expo-2019. «Майбутнє наших міст – в руках цих молодих фахівців. В новому навчальному році Фонд розширить лінійку спеціальностей для студентів, які матимуть можливість взяти участь у проєкті. Він буде мати назву «Архітектура і будівництво», і до нього зможуть приєднатися і ті молоді люди, що навчаються у технікумах, училищах, ліцєях і коледжах будівельним спеціальностям. Бажаю удачі як фахівцям, що вже відбулися, так і тим, хто прийде їм на зміну», – відмітив Борис Колесніков.

Нагадаємо, що протягом півроку 1300 студентів з 25 архітектурних

і будівельних вищих навчальних закладів України змагалися за право поїхати до Мілану. Учасники пройшли три відборні етапи. У фінал вийшли 85 конкурсанти, які презентували перед журі власні дизайн-проєкти міських парків.

Оцінювали авторські проєкти Артур Шарф, засновник дизайн-студії YoDezeen Architects, та Вікторія Оскілко, засновник і головний архітектор міжнародного бюро MONO Architects. Члени журі відмітили високий професійний рівень конкурсних робіт, якісні презентації, вмілу подачу матеріалу і актуальність проєктів для міст, в яких мешкають або навчаються конкурсанти. Експертам сподобались оригінальні рішення з реновації парків й відновлення історичного середовища, варіанти збереження екологічності і культурної спадщини, ідеї створення дружнього оточення для мешканців, а також застосування сучасних архітектурних тенденцій.

«Я цілком щаслива, що перемогла у конкурсі «Архітектор-2019». Подібні конкурси корисні не тільки для учасників, але й для країни у цілому. Вони впливають на професійне становлення молодих спеціалістів, з'являється ентузіазм, бажання вчитися і працювати, брати участь у благодій-

ницьких ініціативах, знайомитися з колегами. Ми одержали потужний заряд натхнення. Це дуже важливий проєкт, і в повній мірі його значущість ми зможемо оцінити лише після поїздки до Мілану», – розповідає одна з переможниць конкурсу Валерія Бабій.

Українські студенти відвідають форум Made Expo-2019 в Італії з 12 по 15 березня 2019 р. Вони ознайомляться зі стендами лідерів ринку, вивчать передові технології, ознайомляться з трендами й новинками, поспілкуються з майбутніми колегами – відомими дизайнерами, будівельниками і архітекторами. Фонд Бориса Колеснікова організує для переможців конкурсу й наочні майстер-класи, які будуть проведені на вулицях Мілану відомими майстрами.

У 2019 році конкурс «Архітектор» проходив утретє. Раніш переможці проєкту відвідали Тиждень архітектури і дизайну в Токіо (2014 р.) і побували з архітектурним туром у Дубаї (2018 р.).

Андрій Гуркін
(«Вечірня Одеса»)
Переклад з російської –
Юрій Письмак

22 січня 2019 р. виповнилося 80 років від Дня народження директора Архітектурно-художнього інституту нашої Академії, завідувача кафедри Архітектури будівель і споруд, Заслуженого архітектора України, доктора архітектури, професора, дійсного члена Української академії архітектури, професора Міжнародної академії архітектури, члена Національної Спільноти архітекторів України Валерія Павловича Уреньова. Валерій Павлович – ініціатор створення і батько-засновник кафедри Образотворчого мистецтва у складі Архітектурно-художнього інституту ОДАБА, яка має великі досягнення і здобутки. Професор В. П. Уреньов підготував плеяду кандидатів архітектури. Він – автор багатьох наукових праць, низки навчальних посібників, книг, вдалих реалізованих архітектурних проектів.

На фото: Одеський міський голова Геннадій Леонідович Труханов вручає високу нагороду міста професору Валерію Павловичу Уреньову. Нагородна стрічка, Почесна відзнака і документ про нагородження.

30 січня 2019 року сесія Одеської міської ради почалась з вручення почесних міських нагород. За високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у будівельну галузь, благоустрій і збереження історико-архітектурного обличчя міста та з нагоди 80-річчя від Дня народження, міський голова Одеси Геннадій Леонідович

Вельмишановний Валерію Павловичу!

Щиро вітаємо Вас зі славним Ювілеєм! Багато років Ви очолюєте Архітектурно-художній інститут, який під Вашим керівництвом вийшов на якісно новий рівень і здобув визнання як у нашій державі, так і далеко за її межами. За десятиріччя Вашої наукової, педагогічної, адміністративної і творчої діяльності, Ви зробили вагомий внесок у справу підготовки висококваліфікованих архітекторів і художників, у розвиток архітектурної і художньої освіти, науки, проявили себе як талановитий педагог, вчений, архітектор, досвідчений і авторитетний керівник і наставник!

Ви – визнаний лідер архітектурної і художньої освіти і науки Півдня України і відзначені за високі наукові і творчі досягнення високими нагородами і званнями. Ми високо цінуємо Вас і притаманні Вам найкращі людські і професійні якості: доброзичливе відношення до людей, інтелігентність, відданість головній справі Вашого життя!

Бажаємо Вам і Вашим близьким усього найкращого: міцного здоров'я, щастя, благополуччя, нових значних досягнень і творчих успіхів!

Ректорат, Профспілковий комітет
співробітників, колектив Академії.
Редакція газети «Кадри – будовам»

Юбилей Ваш - это гордость
И для Вас, и для всех нас
И дела Ваши бесспорно
На яву видны тот час.

Пожеланья, поздравленья
Градом сыплются на Вас
И заслуг Ваших признанья
Отмечаем мы сейчас.

Уже и лет прошло не мало
Как стоите у руля
Ваша жизнь - Архитектура
Без нее Вы никуда.

И утраченная школа
Вами создана сейчас
Благодарность всей Одессы -
Лучший памятник для Вас!

Сколько сил, труда и нервов
Вы потратили на то!
Институт Архитектуры
Благодарен Вам за все!

Архитекторы Одессы,
Где их только нет сейчас
И учебу будут помнить
Добрим словом вспомнят Вас.

Разве только одесситы?
- СССР и СНГ

Да и часть большой Европы
Будут помнить о Тебе

Так живите, процветайте
Как и прежде у Руля,
В боль идеи обращайтесь
И держайте как всегда!

Как в народе всем желают:
Так живите сотню лет,
Будьте счастливы, здоровы
Мой Вам пламенный привет!

С глубоким уважением,
В.Плешко

Директор Архітектурно-художнього інституту професор В. П. Уреньов нагороджений Почесною відзнакою імені Г. Г. Маразлі

Труханов нагородив Почесною відзнакою імені Г. Г. Маразлі III ступеню Заслуженого архітектора України, директора Архітектурно-художнього інституту ОДАБА, професора Валерія Павловича Уреньова.

За матеріалами офіційного
сайту міста Одеси

ВІТАЄМО НАШИХ ЮВІЛЯРІВ!

Заслужений діяч науки і техніки України, доктор технічних наук, професор кафедри Виробництва будівельних виробів та конструкцій В.М.Вировой

1 січня 2019 р. виповнилося 75 років від Дня народження Валерія Миколайовича Вирового – видатного вченого, Заслуженого діяча науки і техніки України, доктора технічних наук, професора кафедри Виробництва будівельних виробів та конструкцій. 30 років він очолював цю кафедру.

Професор В. М. Вировой нагороджений нагрудними знаками Міністерства освіти і науки України «Петро Могила», «Відмінник освіти України» та іншими нагородами. Він – випускник нашого вищого навчального закладу 1971 р. Під керівництвом Валерія Миколайовича

у 1994 р. було створено акредитовану Держстандартом України науково-дослідну випробувальну лабораторію будівельних матеріалів і виробів, яка здійснює моніторинг якості будівельних матеріалів і конструкцій для будівельних майданчиків Одеси та Одеської області. Його творчий доробок перевищує 10 монографій. Кількість наукових праць професора наближується до 500. Професор В. М. Вировой – засновник наукової школи зі структуроутворення композиційних будівельних матеріалів, талановитий викладач і вчений, наставник молоді. Основний напрямок наукової діяльності вченого – «Структуроутворення, міцність та руйнування композиційних будівельних матеріалів та конструкцій». Під його керівництвом захищені 7 докторських і 17 кандидатських дисертацій. 3 нагоди славетного Ювілею Валерій Миколайович був нагороджений почесною відзнакою нашої Академії – орденом «Честь та Пошана».

**Вельмишановний
Валерію Миколайовичу!**

Щиро вітаємо Вас з Днем народження! Бажаємо Вам і Вашим близьким доброго і міцного здоров'я, активного довголіття, щастя, добробуту, вдячних учнів і послідовників, нових величних звершень!

**Ректорат, Профспілковий комітет
співробітників, колектив Академії.
Редакція газети «Кадри-будовам»**

Народний художник України, професор кафедри Образотворчого мистецтва А. О. Горбенко

8 лютого 2019 р. виповнилося 75 років від Дня народження професора кафедри Образотворчого мистецтва, Народного художника України Анатолія Олександровича Горбенка. Видатний митець очолює Одеську обласну організацію Національної спілки художників України з 2007 р.

Перша персональна виставка Анатолія Горбенка відбулася у 1976 р. в Іллічівську (сьогодні – Чорноморськ). На тій виставці були представлені 55 живописних і 15 графічних творів. У наступні роки персональні виставки художника проходили в Будапешті, Варні, Софії, Москві, Генуї, Флоренції, Нью-Йорку, Балтиморі, Валенсії, Констанці. Художник Анатолій Горбенко відданий реалістичному напрямку у мистецтві.

Серед нагород А. О. Горбенка: Грамота Верховної Ради України, Почесний Диплом Спілки художників Болгарії, Почесна (золота) відзнака голови Одеської обласної державної адміністрації, Почесна Грамота Кабінету міністрів України, Почесна Грамота міністра культури і туризму України, Почесна Грамота голови Одеської обласної ради і багато інших. У 2014 році він був відзначений премією ім. Т. Н. Яблонської і званням «Почесний громадянин міста Іллічівськ». На Міжнародному конкурсі, який відбувся в Китаї у 2017 році, картина А. О. Горбенка була визнана Найкращим витвором мистецтва.

**Вельмишановний
Анатолію Олександровичу!**

За десятиліття Вашої творчої, адміністративної та педагогічної діяльності, Ви внесли вагомий внесок у мистецтво, у розвиток художньої освіти, у справу підготовки висококваліфікованих художників, проявили себе як талановитий художник, педагог, досвідчений, авторитетний наставник і керівник! Ви – визнаний лідер художників Одеського регіону і усього Півдня України, відзначений за високі творчі досягнення високими нагородами і найвищим званням – Народний художник України. Щиро вітаємо Вас з Днем народження! Бажаємо Вам і Вашим близьким всього найкращого: міцного здоров'я, щастя, благополуччя, нових значних досягнень і творчих звершень!

**Ректорат, Профспілковий комітет
співробітників, колектив Академії.
Редакція газети «Кадри-будовам»**

Доцент кафедри Нарисної геометрії та інженерної графіки Калінін О.О.

8 лютого 2019 року за даними паспорта виповнилося 75 років доценту кафедри Нарисної геометрії та інженерної графіки Калініну Олександровичу.

Сам він відзначає свій День народження 5 грудня, так як він народився в прифронтовій зоні, де під Оршею в грудні 1943 року велись запеклі бої і позиції неодноразово переходили «з рук в руки». У зв'язку зі сказаним, не було можливості точно зареєструвати дату його народження.

Свій трудовий шлях Олександр Олександрович почав у 1960 році учнем каменяр, працював на будівельних майданчиках міста Мінськ. В 1966 році закінчив Білоруський політехнічний інститут за спеціальністю «Промислове і цивільне будівництво». За майже 5 років роботи пройшов шлях від майстера «Міжколгоспбуд» до старшого інженера апарату «Білколгоспбуд», звідки

у 1970 році поступив в аспірантуру на кафедру Будівельної механіки Одеського інженерно-будівельного інституту (тепер - ОДАБА). В 1979 році захистив кандидатську дисертацію з будівельної механіки. З 1974 до 1984 рр. працював у Миколаївському філіалі ОІСІ, читав лекції з будівельної механіки, поєднуючи викладацьку роботу з посадою заступника декана. З 1984р. до теперішнього часу працює в ОДАБА. В 1985-1986 рр. був деканом факультету КПЦБ.

За час роботи доцентом, Калініним О.О. було опубліковано більш ніж 140 наукових статей і методичних розробок, в тому числі й підручник з нарисної геометрії з грифом Мін ВУЗ України. О.О. Калінін неодноразово брав участь у роботі студентських загонів й сельгосп. загонів.

Будучи Міжнародним майстром спорту з шахів, багаторазово брав участь в змаганнях різного рівня. В свій час у складі збірної України завоював бронзову медаль чемпіонату СРСР. Він був неодноразовим чемпіоном Одеської області серед ветеранів, а також чемпіоном України серед ветеранів у командному заліку.

Студентська команда Академії, тренером якої він є на протязі багатьох років, завоювала командну першість області з програми студентських олімпіад, а також входила до складу студентської збірної України. Під його керівництвом створено, продовжує працювати і розвиватися шаховий клуб Академії.

Бажаємо Олександровичу міцного здоров'я, натхнення, чергових перемог!

**Колектив кафедри Нарисної геометрії
та інженерної графіки
Редакція газети «Кадри – будовам»**

У лютому 2019 р. виповнилося 75 років від Дня народження Заслуженого працівника культури України, директора Всеукраїнського центру болгарської культури Дмитра Федоровича Терзі.

**Вельмишановний
Дмитре Федоровичу!**

Щиро вітаємо Вас з Днем Народження! Висловлюємо Вам велику подяку за Вашу щоденну шляхетну діяльність з підтримки культури і мистецтв, зміцнення дружби і співробітництва між народами, доброзичливе відношення і підтримку творчих людей. В виставкових залах Всеукраїнського центру болгарської культури, який Ви очолюєте багато років, неодноразово проходили виставки творів викладачів і студентів Архітектурно-художнього інституту нашої Академії. Викладачі, співробітники, студенти і аспіранти нашої Академії із задоволенням беруть участь у проектах і заходах Всеукраїнського центру болгарської культури, відвідують його і як глядачі. Бажаємо Вам

Заслужений працівник культури України, директор Всеукраїнського центру болгарської культури Терзі Д.Ф.

усього самого найкращого: доброго здоров'я, щастя, активного довголіття, добробуту, натхнення на нові звершення, подальшого розквіту і піднесення Міжнародного осередку культури і мистецтв під Вашим керівництвом і сподіваємось на подальшу плідну творчу співпрацю!

**Ректорат, колектив Одеської
державної академії
будівництва та архітектури,
Редакція газети «Кадри – будовам»**

ОЛІМПІАДА З НАРИСНОЇ ГЕОМЕТРІЇ

14 листопада 2018 р. на кафедрі нарисної геометрії та інженерної графіки Одеської державної академії будівництва та архітектури відбулась 34-а традиційна відкрита Олімпіада з нарисної геометрії серед студентів-першкурсників провідних закладів освіти м. Одеси, в якій взяли участь 123 студенти. На Олімпіаді були представлені команди ОДАБА, Одеського національного політехнічного університету (ОНПУ), Південноукраїнського національного педагогічного університету (ПНПУ), Одеського національного морського університету (ОНМУ), Одеської національної академії харчових технологій (ОНАХТ), Національного університету «Одеська морська академія» (ОМА), а також наступних технікумів і коледжів: Сервер, Одеський технічний коледж (ОТК) ОНАХТ, Механіко-технологічний технікум (МТТ) ОНАХТ, коледж промислової автоматики (КПА) ОНАХТ, Одеський автодорожній коледж (ОАДК) ОНПУ і Одеський професійний ліцей будівництва та архітектури (ОПЛБА). На відкритті Олімпіади студентів привітали ректор ОДАБА А.В.Ковров, проректор

ОДАБА Ю.С.Крутий, директор Архитектурно-художнього інституту (АХІ) ОДАБА В.П.Уреньов і директор Інституту промислових технологій дизайну та менеджменту ОНПУ В.М.Тонконогий.

За результатами перевірки конкурсних завдань Журі Олімпіади-2018 під керівництвом проф. Уреньова В.П. встановило наступне:

- нагородити грамотами переможців студентів серед закладів вищої освіти:

- за перше місце: Пашенко М. В. – студ. гр. А-123 ОДАБА; Лебецький С. Є. – студ. ОНПУ; Бандура А. Ю. – студ. ПНПУ; Івичук А. М. – студ. НУ ОМА; Кібаков С. О. – студ. ОНМУ;

- за друге місце: Леоненко М. І. – студ. гр. А-125 ОДАБА; Паринюк І. К. – студ. ОНМУ; Лазаренко О. І. – студ. ОНПУ; Захарюгіна І. І. – студ. ПНПУ; Литвин С. П. – студ. НУ ОМА;

- за третє місце: Цветкова А. В. – студ. гр. А-126 ОДАБА; Барабаш Д. М. – студ. гр. А-122 ОДАБА; Лісогора В. О. – студ. гр. АД-126 ОДАБА; Фомін М. О. – студ. гр. ПЦБ-161 ОДАБА; Матушевський О. С. – студ. гр. ПЦБ-161 ОДАБА; Радіонов Д. І. – студ. ОНПУ; Шадріна К. А. – студ. ПНПУ;

Сгорова А. А. – студ. НУ ОМА; Макарова М. С. – студ. ОНМУ; Аль-Хамад І. М. – студ. ОНАХТ;

- нагородити грамотами переможців серед студентів технікумів і коледжів:

- за перше місце: Уханова Д. О. – студ. ОТК ОНАХТ; Макарова А. А. – студ. МТК ОНАХТ; Михайлова Є. В. – студ. ОККТ «Сервер»; Маляренко Д. В. – студ. ОККТ «Сервер»; Анікін Д. І. – студ. ОАДК ОНПУ;

- за друге місце: Тимовська М. Р. – студ. ОТК ОНАХТ; Добрін В. А. – студ. МТК ОНАХТ; Ляшенко К. Г. – студ. ОККТ «Сервер»; Кованжи О. М. – студ. ОАДК ОНПУ; Боренко М. В. – ОПЛБА; Стефурак О. Л. – ОПЛБА;

- за третє місце: Мельнік В. В. – студ. КПА ОНАХТ; Березюк Д. В. – студ. КПА ОНАХТ; Тішкевич О. С. – студ. ОТК ОНАХТ; Лято М. І. – студ. ОККТ «Сервер»; Миндра Р. М. – студ. ОАДК ОНПУ; Ляшевич О. О. – студ. ОТК ОНАХТ.

Відповідно до Положення Олімпіади, команда АХІ була нагороджена Кубком як переможець у командній першості

ОДАБА, який був вручений Директору АХІ Уреньову В.П.

Під керівництвом зав. кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки ОДАБА доц. Перпері А.О. всі викладачі і співробітники кафедри, як завжди, самовіддано віднеслись до підбору успішних студентів-учасників, які щотижня протягом майже місяця відвідували додаткові заняття, що проводили провідні викладачі кафедри В.П. Бредньова та Н.М. Яворська.

Від імені ректорату Академії та студентського профкому ОДАБА переможці були нагороджені призами, а викладачі кафедри одержали подяку. Нагородження переможців проводили ректор ОДАБА А.В. Ковров і директор АХІ В.П. Уреньов, які побажали переможцям і всім присутнім учасникам успішної першої сесії та подальших творчих перемог.

Кафедра Нарисної геометрії та інженерної графіки

Міжнародний студентський професійний конкурс з шрифту і каліграфії «Pangram»

В середині вересня 2018 року кафедра Нарисної геометрії та інженерної графіки ОДАБА одержала запрошення від провідного ЗВО України - Харківської державної академії дизайну та мистецтва прийняти участь у Міжнародному студентському професійному конкурсі з шрифту і каліграфії «Pangram», який був присвячений популяризації культурних традицій народів різних країн, сучасної каліграфії й шрифтового дизайну серед молоді. Цей конкурс, за думкою організаторів, мав би велике значення для розвитку шрифтової культури України в цілому та надав можливість професійного росту студентам архітектурних і художніх спеціальностей,

розкриттю їх творчих здібностей. Крім цього, конкурс також сприяв би професійному спілкуванню студентів і фахівців шрифтової справи, розширенню та укріпленню творчих контактів, обміну досвідом різних каліграфічних шкіл України та інших країн. Темою 2018 року була візуальна інтерпретація творів світової літератури засобами шрифту і каліграфії під гаслом «Читай! Відчувай! Інтерпретуй!», яка давала можливість молоді продемонструвати власне бачення твору через переосмислення літературних сюжетів шляхом унікального поєднання візуальних і художніх стилістик.

Конкурс проводився за наступними номінаціями: каліграфія; авторський рисований напис - lettering; типографіка - шрифтовий плакат; букваця - ініціал до твору; акцидентний шрифт (рисований); текстовий шрифт. Критерії оцінювання були такі: оригінальність задуму, ідейна складова; композиційна виразність; відповідність положенням конкурсу; естетична привабливість; технічність виконання. Відбірковий перший етап за наказом ректора ОДАБА проф.Коврова А.В. проводився з 18.10.18 до 05.11.18 на кафедрі Нарисної геометрії та інженерної графіки ОДАБА серед студентів, які бажали взяти участь у Конкурсі.

До складу журі Конкурсу входили Ковров А.В., ректор ОДАБА; Уреньов В.П., директор Архитектурно-художнього інституту; Перпері А.О., завідувач кафедри нарисної геометрії та інженерної графіки і викладачі кафедри: Бредньова В.П., професор кафедри; Сидорова Н.В., доцент кафедри; Яворська Н.М., ст. викл. кафедри. Студенти АХІ активно взяли участь у конкурсі – було подано більше 200 робіт, з яких було відібрано 10 кращих. Авторами кращих робіт: студентки Аксьонова С., гр.ОМ-211; Грекова Д., гр.А-121; Івашурина М., гр.А-125; Калмикова Л., гр.А-121; Казани А., гр.А-125; Медвецька А., гр.А-129; Пашенко М., гр.А-123; Портова В., гр.ОМ-112; Зайцева Н., гр.А-129; Залогіна А., гр.А-125 були нагороджені грамотами.

Ці роботи були оформлені відповідно до вимог і направлені на другий фінальний етап, що проводився на базі Харківської

державної академії дизайну і мистецтв (ХДАДМ). Всього у фінальному етапі взяли участь 210 студентів, на розгляд Міжнародного журі було надано 172 роботи, серед яких було 79 творів студентів ЗВО України, 62 - студентів ХДАДМ, а також 31 робота з інших країн (Арменія, Болгарія, Литва, Білорусь, Турція). Переможцем у номінації «Буквица» стала робота нашої студентки Аксьонової С., керівник – Яворська Н.М. Ще три роботи здобули сертифікати – Портова В., Зайцева Н., Пашенко М.

Безумовно, конкурс «Pangram-2018» дозволить підвищити професійний рівень підготовки фахівців, якість методики викладання та надасть популярності дисциплінам з каліграфії, шрифту і типографіки у студентському середовищі.

Перпері А.О., зав. кафедри Нарисної геометрії та інженерної графіки, доц., Бредньова В.П., професор кафедри

Рисунок Юрія Письмака

Я переймаюся тобою,
На злеті крил своїх не бачу я.
Кохання – є, і це – з тобою, любов моя!
Вона була, існує й завжди буде.
В народі є свій заповіт:
Допоки Жінка з Чоловіком буде
Не зникне Родовід.

**З любов'ю до Жінок,
Юрій Работін**

**8 березня ми, з великим
задоволенням, маємо мож-
ливість привітати найкращих
у Світі представниць прекрас-
ної половини людства!**

**Дорогі наші, найчарівніші,
талановиті, дбайливі, віддані
й безцінні! Ви даруєте най-
дорожче: щастя, життя, нат-
хнення і піклування! Ми лю-
бимо Вас, цінуємо, вдячні за
все і бажаємо бути для Вас і
поруч з Вами шляхетними ли-
царями!**

**З найкращими побажаннями,
чоловіки Академії**

Бывают в жизни разные моменты,
Но если ты не знаешь, что сказать
Дари хорошим людям комплименты
Себя ещё успеешь показать!

Забудь о том, что ты звезда Вселенной,
На краткий миг рассейся, растворишься,
В беседе не формальной, откровенной
Для ближнего спасением явись!

Пусть тот, другой, кто был в тени забвенья
Расправит крылья, пусть не до конца,
Когда оставив горькие сомненья
Разгладится овал его лица

Он будет ждать в порыве удивленья
Реванш за все прошедшие года
Вернутся силы и до исступленья
Тебя не позабудет никогда!

© Кадиевская И.А.

Вельмишановні друзі, колеги,
співробітники нашої рідної
Одеської державної академії будівництва та архітектури!
Я вирішила скористатися можливістю, на сторінці нашої газети, подякувати всім Вам за допомогу, яку Ви мені надали у тяжкий час мого життя.

Рано овдовівши, я виростила самотужки двох синів, і при цьому усе життя, до жовтня 2017 р. працювала (трудоий стаж понад 64 роки! Ветеран праці і журналістики, Відмінник освіти). На наше дитинство випало суворе лихоліття (дитина війни). Декілька років тому перенесла тяжку операцію (протезування тазостегнового суглобу) стала інвалідом 2-ї групи, і цьому, звісно, супроводжує низка захворювань, з яких найбільше занепокоєння викликають проблеми із зором (змушена проходити лікування в інституті ім. В. Філатова). Мріялося, що сини стануть підтримкою й опорою на схилі років, але хвороби, на жаль, приходять до людей не питаючи їх згоди. Старший син – Владислав Костянтинович (1958 р. народження) вже багато років інвалід 2-ї групи, сам потребує моєї опіки і догляду.

Другий син – Андрій Костянтинович (1968 р. народження), батько двох дітей, переніс декілька років тому інфаркт і, на жаль, також став інвалідом 2-ї групи. На початку серпня 2018 року, в тяжкому стані, він знов був госпіталізований, потрапив у реанімацію. Йому зробили дорого-вартісну операцію й замінили вену. 5 вересня 2018 р. мій син Андрій помер у віці 50 років. Ця трагедія трапилася після того, як лікарі повідомили йому про те, що слід забрати мене з лікарні (до якої я потрапила в тяжкому стані 1 вересня) з невтішними перспективами.

Багато грошей пішло і уходить на ліки і лікування. У своєму віці я мала стати опорою й підтримкою своїм близьким. Але, на жаль, без допомоги ми не змогли б обійтися. Я дуже вдячна керівництву і колективу нашої Академії,

перш за все, – ректору, професору Коврову Анатолію Володимировичу, за своєчасну і щедру допомогу у важкій життєвій ситуації. Хочу особливо подякувати за активну і оперативну благодійну дружню підтримку і організацію своєчасного надання допомоги: Шевченко Лілії Єфремівни, Бредньовій Вірі Павлівни, Письмаку Юрію Олександровичу, Бордюжі Тетяні Вікторівні. Я вдячна особисто кожному з Вас, тим, хто підтримував мене у сумний час і надав матеріальну допомогу на лікування і ліки, підтримував теплотою свого серця і добрими словами співчуття!

**Стаселькова С. П.,
член Національної спілки
журналістів України, Відмінник
освіти, багаторічний редактор
газети «Кадри будовам»**

СТОРІНКА ПАМ'ЯТІ

НАКОНЕЧНИЙ

Віталій Володимирович

01.07.1964-13.01.2019

13 лютого 2019 г. скоротливістю ушел из жизни проректор по административно-хозяйственной работе Одесской государственной академии строительства и архитектуры Віталій Володимирович Наконечний.

Віталій Володимирович народився 1 липня 1964 г. в г. Гайсин, Вінницької області.

В 1981 г. поступил в Одесский инженерно-строительный институт на факультет Промышленного и гражданского строительства. В 1983 г. по направлению продолжил обучение в Будапештском политехническом университете на факультете геодезии, по окончании которого вернулся в Одесский инженерно-строительный институт.

С 1988 года работал преподавателем-стажером, с 1990 г. по 1992 г. – научным сотрудником научно-исследовательского сектора.

Научно-педагогическую деятельность Віталій Володимирович начал с 1992 года на должности ассистента кафедры Инженерной геодезии, с 1997 по 2015 г. – старший преподаватель кафедры Инженерной геодезии, а затем кафедры Землеустройства и кадастра.

С 2015 года В.В. Наконечный занимал должность проректора по административно-хозяйственной работе.

Віталій Володимирович отличался высоким профессионализмом, выполнял самые ответственные задания в области геоде-

зии и землеустройства.

Віталій Володимирович принимал активное участие в общественной жизни Академии. Многократно был признан студентами «Преподавателем года», принимал активное участие во всех мероприятиях, проводимых студентами.

Віталій Володимирович отличался порядочностью и честностью, всегда был открыт душой и сердцем, пользовался огромным авторитетом, как среди сотрудников, так и студентов

Академии.

Ректорат и профком сотрудников выражает глубочайшие соболезнования семье и близким.

Прощание с Віталием Володимировичем Наконечным состоялось в Одесской государственной академии строительства и архитектуры 15 января 2019 года.

100 РОКІВ ПАМ'ЯТІ ЗІРКИ «НІМОГО» КІНО, УКРАЇНКИ ВІРИ ХОЛОДНОЇ

що причиною її смерті став грип «іспанка».

Віра народилася у серпні 1893 р. у м. Полтава у родині педагога Василя Андрійовича Левченка. Усього за п'ять років (з 1914 по 1919 рр.) Віра Холодна знялася майже у 40 фільмах і стала ведучою і найвідомішою кіноактрисою свого часу. До сього-

дення дійшли лише 8 картин з її творчого доробку.

Відспівували її в Одеському кафедральному Спасо-Преображенському соборі. 19 лютого

1919 р. Віра Холодна була похована на Першому Християнському цвинтарі Одеси. Пам'ять про актрису, що народилася і померла в Україні, увічнена головним чином в Одесі. У місті є площа, названа її ім'ям, а на вулиці Преображенській, навпроти будинку Папудова, в якому вона померла, встановлений

бронзовий пам'ятник – статуя на повний зріст (автори: скульптор О. П. Токарев, архітектор В. Л. Глазирін).

Юрій Письмак

205 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АКАДЕМІКА ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

Шевченко у моєму житті

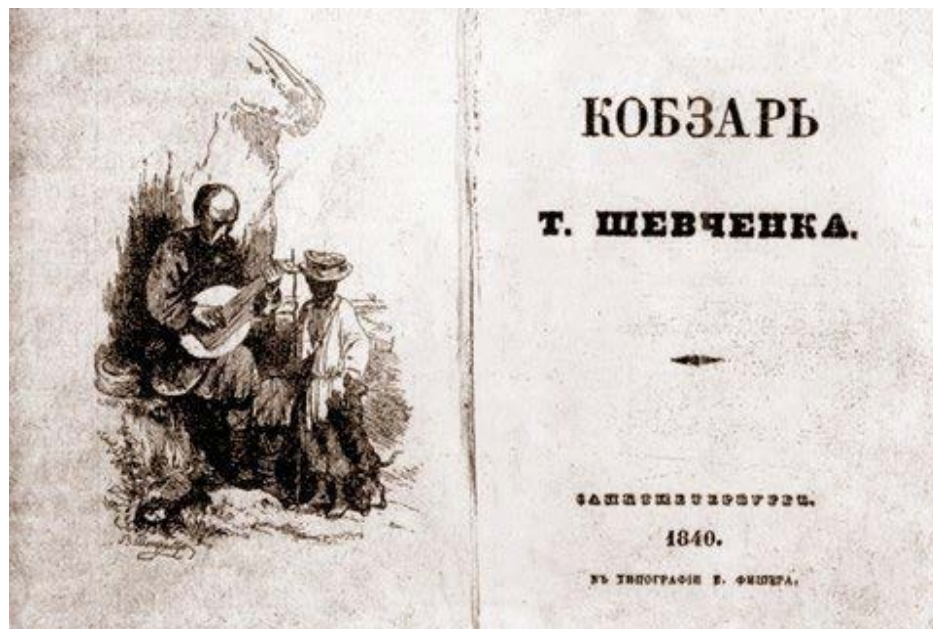
У травні 1979 року, коли мені ще не виповнилося 11 років, я вперше у житті побував у Музеї Тараса Шевченка в Києві. Пам'ятаю велике враження від художньої спадщини Шевченка-митця, Шевченка – учня і послідовника великого Карла Брюллова. А через 7 років, знов у травні, вперше відвідав місце поховання нашого Кобзаря у Каневі і поклав квіти на могилу нашого національного Генія. Був травень 1986 року. На північ від Черкащини йшла боротьба людей і «мирного атому», який вирвався з під їхнього контролю, внаслідок руйнування реактору четвертого енергоблоку Чорнобильської АЕС. Мабуть на той час не пройшло і

трьох тижнів з миті катастрофічного вибуху, який став початком трагедії планетарного масштабу. Чорнобиль, подібно гігантському магніту, притягував мене до себе, і, в решті решт, притягнув остаточно у липні 1987 року під час солдатської служби... Наступного дня ми ходили вулицями столиці радянської України, що збезлюдніли. Ми, сімнадцятирічні юнаки і дівчата, які навчалися в Одесько-

му професійно-технічному училищі №16, приїхали назустріч чорнобильській стихії на екскурсію. При в'їзді у Київ дозиметристи вимірювали своїми приладами рівень радіаційного забруднення коліс нашого екскурсійного автобуса. Пам'ятаю також шевченківські місця на бере-

ненависть до тих, хто віками пригноблював та перетворював на рабів його народ, маю великий сумнів у тому, що великому Тарасу сподобались би наші мільярдери-олігархи і що він зрадив би тому, що його рідна Україна у ХХІ столітті за рівнем життя і відчуттям щастя її громадянами

гах Неви, величну будівлю Імператорської Академії мистецтв, де він навчався, величні фігури сфінксів на набережній. Саме в стінах Академії алмаз художнього таланту великого митця перетворювався на діамант. А ще – величний ансамбль Ермітажу, шедеври якого надихали і юного Тараса на нові творчі злети і звершення. Пам'ятаючи загострене відчуття соціальної справедливості,

посіла сумне місце між бідними Чадом і Ефіопією (прабатьківщиною Олександра Пушкіна). Відомо, що наш Кобзар конкурує з Буддою за кількістю скульптурних зображень у Світі. Невже створення нового культу замінює собою справжнє розуміння його заповітів?

**Юрій Письмак, лауреат
XIV Всеукраїнського конкурсу
«Українська мова – мова єднання»**

200 РОКІВ ВІД ДНЯ НАРОДЖЕННЯ АКАДЕМІКА АРХІТЕКТУРИ ІПОЛІТА МОНІГЕТТІ (1819-1878)

Архітектор Іполіт Монігетті

Портрет пензля Карла Брюллова

5 (17) січня 1819 року в родині художника швейцарського походження народився майбутній видатний архітектор Іполіт Антонович Монігетті. В Імператорській Академії мистецтв його головним вчителем і наставником був професор Олександр Павлович Брюллов (1798-1877) – рідний брат великого Карла Павловича Брюллова (1799-1852) – вчителя і наставника Тараса Шевченка (1814-1861). З 1858 р. Іполіт Монігетті – професор. У 1860-ті роки він керує зведенням нових будівель і реконструкцією збудованих раніше у царському маєтку Лівадія на Південному узбережжі Криму. На схід від головного палацу він, під враженням від ханського палацу в Бахчисараї, звів малий палац у, як тоді казали, «мавританському стилі».

Низка архітектурних об'єктів цього імператорського маєт-

Малий Імператорський палац. Лівадія. Архітектор Іполіт Монігетті

ку була створена Монігетті у «татарському стилі». До сьогодення збереглася надзвичайно витончена церква у візантійському стилі, яку створив І. Монігетті для ансамблю царських палаців в Лівадії. Новий придворний архітектор М. П.

Краснов, який збудував Новий імператорський палац у Лівадії 1910-1911 рр., дуже тактовно включив цю церкву, створену І. А. Монігетті у «візантійському стилі», до нового архітектурного ансамблю.

Боголейша Николай Александрович народився 25 травня 1933 г. в с. Лушевичі Гродненської області (Білорусія). Його батько, Олександр Афанасьєвич, пройшов всю війну, а в 1945 г., після демобілізації, організував колгосп, де працював головою. Мати, Шелест Ніна Дмитрівна, теж працювала в колгоспі.

В 1940 г. Николай пішов в школу, де закінчив 7 класів. В 1948 г. Сім'я була багатодітною – шестеро дітей (три дівчатка і три хлопчиків). Жили вони в бідності, і Коля приходилося з 15 років працювати найманим в колгоспі до 1952 г. Потім він був призваний в ряди Радянської Армії. Служити йому довелося в г. Смоленськ. Там він успішно закінчив училище і отримав спеціальність радіомеханіка. Хлопець був дуже здатним і в 1953 г. його призначили на посаду начальника радіостанції, де йому присвоїли звання сержанта, а за відмінну роботу нагородили знаком «Відмінний зв'язист». В січні 1956 г. він був демобілізований. Ніколи не бачив

Настоящий «Морской волк»

моря, він все час про нього мріяв, і одразу поїхав в г. Одесу, де приступив до роботи в Чорноморське морське пароплавство. З 1956 г. вся його життя була пов'язана з морем. Починав працювати учнем, матросом на т/х «Львів», «А. Ушаков», «Ф. Дзержинський», «Петровець», а з 1963 г. працював уже боцманом на т/х «Адмірал Нахимов», «Петр Великий», т/х «Металлург Курако».

В березні 1970 г. Николай Александрович ЧМП направив в Польщу на прийомку судна «Франц Богуш», на якому він пропливав боцманом з першого і до останнього дня судна (в 1996 г. судно було продано на металлолом) – все 26 років: вірно і предано. Для нього це був великий удар. Батько дуже любив свою роботу, відзначався дисциплінованістю, їздив на роботу на годину раніше встановленого часу – до початку роботи, він обходив всю палубу, прикидывав фронт роботи на день матросам і собі. Працював завжди разом з своїми підлеглими. Судно завжди відзначалося чистотою, красою, порядком, було одним з кращих.

В першу чергу, Николай Александрович стежив за виконанням всіх правил техніки безпеки і наявністю необхідної робочої одягу і інструментів, а при роботі в трюмах – обов'язково, при визначених вантажах, наявністю противогазу. Ні в одному рейсі, на якому працював батько, не було нещасних випадків. К шкоді, коли він був в відпустках, таких випадків було багато (і навіть смертельних), і все – з-за невиконання правил

техніки безпеки.

Перші 16 років судно ні разу не було на заводському ремонті. Старші помічники капітанів завжди зверталися до нього з проханням перевірити, правильно чи закріплено вантаж і як він закріплено, що не менш важливо. Їв Николай Александрович завжди не з командним складом, як йому було встановлено, а з своїми підлеглими. Він був дуже начитаним людиною, з дивовижною пам'яттю (любив історію, науку, мандрівки, передачі про тварин і птахів) і про все це розповідав своїм матросам. Завжди турботився про птахів, які сіли на борт палуби відпочити при довгих перельотах через океан. Батько завжди давав їм поїсти і попити, вони сіли до нього на руки, відпочивали, набиралися сил, своїм щебетом вдякалися йому і летіли далі. Таке ж бережливості, любові, заботливого ставлення до нього було і до своєї сім'ї: жінці і дочці. Ні один свято на судні не обходився без батька: він і масовик-затейник, ведучий, «Дід Мороз», «Нептун», виступав, співав пісні, читав вірші.

На протязі всього часу теплоход «Франц Богуш» виконував постійно спеціальні завдання з порту Октябрський (Балабанівка, г. Николаєв). Вся його морська життя була пов'язана з ризиком для життя, т.к. вони перевозили військові вантажі в країни, де відбувалися військові події. І як тільки батька не переконували капітани з інших суден плавати з ними, він завжди був преданий тільки своєму судну – так

його називали теплоход «Франц Богуш», який був названий на честь першого начальника пароплавства в 1920 г.

За свої добросовісний, висококваліфікований труд – Николай Александрович Боголейша отримав подяки і грамоти від всіх капітанів, з якими довелося працювати. А державою він був відзначений як «Кращий боцман ЧМП» в 1968 г. (після 5 років роботи). В 1972 г. внесений на Доску Пошани і в книгу Трудової слави судна, отримав знак «Відмінник ХІ п'ятиріччя», «Почесний працівник морського флоту», медаль «Вітеран праці», нагрудний знак «Учасник бойових дій». В листопаді 1973 г. нагороджений орденом «Червоного Прапора».

Після продажу судна Николай Александрович ще три роки плавав на контейнеровозах «Герої Монкади» з капітаном Володимиром Олександровичем Куликовим (у якого, як говорила його жінка, перестало боліти серце). Цей високий, міцний, мужественний, красивий, завжди з голочкою моряк був справжнім «морським вовком», так його називали моряки. Завжди він не давав нікому, але разом з тим з задоволенням передавав молодіжці і колегам всю свою працю в роботі.

28 березня 2009 г. він пішов з життя, але завжди знаходиться поруч: в домі все нагадує про нього, все, що він привозив з кожного рейсу, його крісло, його книги, щоденники, фотографії і, звичайно, світла пам'ять про нього.

Алла Решетникова – дочка

Теплоход «Франц Богуш»